Anul al 54-lea | 16 Pagini | EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei | 16 Pagini | Nr. 352 Miercuri 22 Decembrie 1937
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. C-lei P. T. T. No. 120.288/932
P IIII

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAŢIUNII"

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

Sănătatea publică

Afacerea echivalării diplomelor false de medici, descoperită de curând, nu trebue să rămână un simplu fapt divers.

Cele câteva sute de diplome de medici străini, echivalate prin fraudă, pun în pericol însăşi sănătatea publică.

Corpul medical a fost invadat de o serie de medici de provenienţă foarte dubioasă, din moment ce-au căutat să-şi echivaleze diplomele obţinute pela diferite facultăţi din străinătate, sustrăgându-se procedurii legale.

Care poate fi garanţia de seriozitate, în exercitarea profesiunii de medic a unor oameni, cari abia scăpaţi de peste graniţă, falsifică titlul de liberă practică medicală, într'o ţară prea îngăduitoare cu toţi veneticii?

Ce morală profesională pot avea medicii de contrabandă, cari din primul moment al intrării lor într'o carieră, debutează printr'un fals?

Medicina ca şi alte profesiuni libere au fost invadate de străini, cari se infiltrează, adeseori pe căi lăturalnice, cum e cazul medicilor cu diplome false.

Cetăţenii îşi încredinţează viaţa, medicului, care dacă e lipsit de pregătire şi de conştiinţă profesională, consecinţele se pot uşor prevedea. Medicii improvizaţi provoacă moartea, acolo unde s'ar putea aduce vindecare. Nu s'au înregistrat oare atâtea cazuri de avorturi mortale, provocate de medici străini, cari astăzi se găsesc în faţa justiţiei?

Dar beneficiarii diplomelor false ajung şi în viaţa satelor, în calitate de medici de dispensare sau medici de plasă. Dezastrul e şi mai mare. Sănătatea publică e ameninţată de aceşti pseudomedici, lipsiţi de pregătire şi cari transformă medicina într'o sursă de venituri, ca pe orice afacere comercială. Căci cine poate garanta că din moment ce şi-au falsificat echivalarea la noi în ţară, n'au venit cu diploma falsă din străinătate?

Faţă de această situaţie gravă, s'a sesizat şi Asociaţia generală a medicilor, atrăgând serios luarea aminte a autorităţilor, prin următoarea intervenţie:

„De oarece mare parte din medicii străini, — cari au obţinut dreptul de liberă practică după război, pun în pericol sănătatea publică, prin nepregătirea lor şi compromit profesiunea medicală prin comportarea lor,— Asociaţia generală a medicilor cere să se procedeze cât mai grabnic la o revizuire generală a tuturor diplomelor echivalate dela 1920 până în prezent".

Asociaţia, în grija pe care o poartă corpului medical şi sănătăţii publice, mai propune ca odată cu revizuirea echivalărilor, comisia de magistraţi să ceară în prealabil confirmarea nominală a autenticităţii diplomelor ce se vor revizui.

Este o măsură de profilaxie, care pentru sănătatea publică ameninţată, nu trebue să întârzie.

UN FAPT NOU

Dizolvarea, săvârşită acum patru ani, a Gărzii de Fier, tânăra organizaţie politică naţionalistă, a dat loc zilele acestea la o polemică vie între cei cari au ordonat-o, nu însă şi între cei cari au executat-o. Nu este timpul trecut şi poate vom vedea în curând şi aceasta.

Unii socotesc că această polemică n'ar fi trebuit să aibă loc, din momentul ce ea n'a dus la un rezultat definitiv. Aşa ar fi trebuit să fie într'o situaţie normală, dar când întreaga răspundere a unui fapt se aruncă numai asupra cuiva, acela n'are oare dreptul să se apere şi să înlesnească descoperirea adevărului?

In acest scop sunt oameni cari sacrifică totul în viaţă. De ce n'ar fi tot astfel şi în cazul de faţă, mai ales când începe să se recunoască unanim că s'a făcut o greşală?

Eu am spus la timp că dizolvarea a fost o greşală. De aceea am reprodus, Vineri, articolul pe care l-am scris acum patru ani, a doua zi chiar după dizolvare, arătând greşala ce s'a făcut şi ce consecinţe dezastruoase poate avea.

Din nenorocire, prevederile mele s'au îndeplinit şi se pare, în urma polemicii deschise acum, că ar putea să mai dea loc şi la altele, dată fiind ura înăscută şi la cei ce s'au socotit loviţi pe nedrept şi între cei cari au ordonat măsura de atunci.

Când mi-am exprimat acum patru ani îngrijorarea pentru ceea ce va urma, n'am avut altă călăuză decât dreapta judecată, izvorâtă din examinarea fără părtinire a faptelor pe care alţii le vedeau sub prisma judecăţii alterate de otrava unei prese aservită intereselor străine de neamul românesc.

Desbrăcat de orice interes personal, din momentul în care renunţasem de bună voie şi la onoruri şi la orice situaţiuni, eu atrăsesem în nenumărate rânduri atenţiunea guvernanţilor, asupra pericolului pe care-l prezintă presa înstrăinată, prin provocările făcute zilnic sentimentului naţional, care clocotea într'o generaţie născută sub lozinca: „ROMANIA A ROMANILOR" şi ai cărei părinţi şi fraţi, dacă nu chiar din membrii ei, căzuseră pe câmpul de bătaie sau dăduseră ochii cu moartea, pentru înfăptuirea acestui comandament.

Desigur, polemica deschisă acum n'a avut darul să dea pe faţă cauzele determinante care au condus la dizolvarea Gărzii de Fier şi nici să precizeze pe toţi cei cari s'au făcut instrumentele acestor cauze. Păstrez credinţa că nici nu se vor descoperi curând, deşi Garda de Fier şi-a rezervat dreptul de a interveni în discuţie după ce, acei cari au lovit-o, vor fi spus tot ce ştiu. Dar eu cred că nici Garda de Fier nu va fi în măsură să ştie prea mult azi în această chestiune, câtă vreme sunt încă multe persoane care o cunosc, dar au tot interesul să o treacă sub tăcere, deoarece este în joc, pe deasupra Gărzii de Fier, interesul unei clice, care vrea să cotropească un neam, servindu-se de instrumente inconştiente luate chiar din mijlocul lui.

Partidele noastre naţionaliste, ca şi Garda de Fier, s'au născut din necesitatea dreptului la viaţă al poporului român, care şi-a verificat acest drept prin rezistenţă, timp de două mii de ani, la suferinţele cele mai crâncene pe care le-a întâmpinat un popor; ele îi impun acum, mai mult ca oricând, să trăiască o viaţă proprie, conform geniului său naţional. Conştiinţa acestui drept este UN FAPT NOU pe care-l pierd din vedere şi clica străină şi înstrăinaţii şi coadele de topor care i se pun inconştient la dispoziţie.

Azi nimic nu va mai opri marşul triumfal al acestui fapt nou şi oricâte obstacole i se vor ridica în cale, ele vor fi înlăturate.

Deaceea prevăd şi afirm că realizarea pe de-a'ntregul a acestui FAPT NOU, care nu este prea depărtată, va fi opera naţionalismului clocotitor şi el va face să înceteze samavolniciile; va opri risipa în avutul statului, aplicându-se sancţiunile cuvenite celor vinovaţi de această risipă; va face controlul cinstit al îmbogăţirilor dela o zi la alta, pe spinarea avutului public, punând în valoare legea morală care trebue să stea la baza Statului; va face ca legea să fie lege şi minciuna să dispară din viaţa publică.

Fără această transformare vom intra într'o sguduire internă cum n'a mai fost alta şi pe care nu o vor plăti numai cei răi, dar şi mulţi din cei buni, de oarece convulsiunile sociale, neprevenite la timp, n'au limite.

Norocul nostru stă în faptul că triumful ideii naţionale este mai aproape ca oricând de realizare şi de aceea ar trebui ca măcar în ceasul al unsprezecelea să vie desmeticirea la guvernanţi şi să nu se mai arunce insulta de NEBUNI şi PROŞTI acelora cari, văzând răul, cer înlăturarea lui.

Să-şi aducă aminte acei cari aruncă astfel de insulte, că nici un popor n'a scăpat de nebuni şi de proşti; dar, pe când nebunii altă dată erau respectaţi, nu insultaţi, fiindcă spuneau adevărul, proştii, cum zice cronicarul, sunt MULŢI şi trebue măcar ascultaţi.

Să nu se piardă din vedere aceste adevăruri, de către acela pe cari capriciul soartei i-a adus la cârmuirea Statului, când asistăm la zorile unei lumi care crede în destinul şi puterile neamului ei.

STELIAN POPESCU

Solemnitatea dela parcul „Regele Carol II"

A. S. R. Principesa Elisabeta, M. S. Regele şi M. S. Regina Marioara a Iugoslaviei la inaugurarea palatului Principesei Elisabeta
(Vezi reportajul din corpul ziarului)

Datele false ale recensământului din 1930

II

Dacă, în ce priveşte repartiţia populaţiunii României pe neamuri, nu s'a ţinut seama de origina etnică, ca element principal şi determinant, ce valoare pot să prezinte datele statistice provizorii ale recensământului efectuat în 1930, cu privire la numărul Românilor şi al celorlalte naţionalităţi?

Am atras atenţia asupra dispariţiei Secuilor din repartiţia pe neamuri a populaţiei României, în statistica oficială, cu toate că ei reprezintă cel mai însemnat grup etnic din Transilvania, ce s'a stabilit în această provincie înaintea Ungurilor şi a continuat să păstreze caracteristica rasei lor de origină.

Ungurii, bazându-se chiar pe datele statistice ale recensământului nostru din 1930, pretind că minoritatea maghiară din România este numericeşte cea mai însemnată şi reprezintă un procent de 7,9 din totalul populaţiunii; iar în Transilvania procentul său ar fi de 29,1 din totalul populaţiei acestei provincii.

Dacă Secuii ar fi socotiţi ca grup etnic deosebit, ar mai putea Ungurii să pretindă că ei reprezintă un procent de 29,1 din totalul populaţiei Transilvaniei?

Totuşi, asociaţiile patriotice iredentiste şi presa din Budapesta, n'au uitat pe Secui, nu-i ignorează ca grup etnic, cum facem noi în statisticile populaţiunii.

In broşura tipărită de „Alianţa naţională maghiară", în limba franceză, în primăvara anului acesta, în scop de propagandă contra noastră, se vorbeşte de Secuii şi de Ungurii din Transilvania.

Intr'un articol publicat în ziarul „Magyarsag" (Budapesta) din 30 Mai 1937, cetim:

„Secuilor trebue să li se acorde autonomia şcolară şi bisericească..."

„Secuii sunt forţaţi să construiască biserici şi case parohiale ortodoxe..."

Presa din Budapesta a înregistrat apoi acum doi ani ştirea că un secui a fost numit prefect al unui comitat de la Est, „ca să nu se piardă legătura cu Secuii din Transilvania".

D. de Martonne, eruditul geograf şi etnolog francez, care a făcut dese călătorii de studii în România şi a publicat numeroase lucrări privitoare la ţara noastră, scrie în „Annales de Geographie" (1920):

„Un examen mai amănunţit al repartiţiei populaţiunilor (din Transilvania) permite să se facă următoarele deosebiri:

Transilvania orientală (judeţele Mureş, Turda, Odorhei, Ciuc, Trei Scaune şi Braşov), ţară de munţi şi de basinuri interioare unde iau naştere Oltul şi Mureşul, între podişurile vulcanice dela Harghita şi munţii păduroşi ai Carpaţilor moldoveneşti, este domeniul Secuilor.

Aria Secuilor s'a lărgit cuprinzând sate româneşti. Dar progresul maghiarizării a încetat din momentul când s'a deşteptat ideia naţională românească..."

Atunci pentru ce noi am desconsiderat şi desconsiderăm acest element important etnic secuesc în repartiţia pe neamuri a populaţiei?

Nu numai atât.

Faptul, că agenţii recensori din 1930 au avut instrucţiuni să accepte declaraţii libere şi ei au fost recrutaţi în judeţele Trei Scaune, Ciuc, Odorhei şi Mureş, dintre secuii maghiarizaţi, toţi românii secuizaţi, sau care vorbesc limba maghiară, au fost consideraţi maghiari de origină şi după „limba maternă" (?).

Stabilindu-se apoi procentul populaţiei la 29 Decembrie 1930, — repartizată populaţia după limba maternă, s'a creat alt avantaj ungurilor.

Căci, iată, cifrele ce le găsim publicate în „Anuarul statistic al României 1935 şi 1936" (p. 38) sub titlul:

„Populaţia la 29 Decembrie 1930 repartizată după limba maternă": Ungară, — 8, 6 la totalul populaţiei României.

Ungară, — 31,0 la totalul populaţiei Transilvaniei.

Notăm, că procentul populaţiei ungare, după recensământul din 1930, a fost de 7, 9 din totalul populaţiei României şi de 29,1 din totalul populaţiei Transilvaniei.

Aşa dar, reese după aceste date, că în Transilvania, 31,0 la sută din populaţie are limba maternă, maghiară!

Cine a constatat aceasta? Cine a stabilit dacă cutare, sau cutare locuitor, are maghiara ca limbă maternă?

Agenţii recensori maghiari, care au avut instrucţii şi din partea organizaţiilor politice şi iredentiste ungare, să sporească numărul maghiarilor, să nu ţină socoteala de origina etnică şi de limba maternă!

Prin aceleaş metode defectuoase şi condamnabile, un număr considerabil de evrei din teritoriile alipite a fost trecut în grupurile maghiarilor (cei din Transilvania), Germanilor (cei din Banat şi Bucovina), Ruşilor (cei din Basarabia) şi Românilor (cei din vechiul regat).

Aşa se explică pentru ce, după recensământul populaţiei din 1930, numărul total al evreilor este numai de 728.834, cu un procent de 4 din populaţia totală! Avem o dovadă şi în „Buletinul demografic al României" No. 9 din Septembrie 1936, care înregistrează următorul fapt:

„Din datele tabelei III se poate urmări evoluţia demografică din luna Mai pe neamuri. Ca în fiecare lună, aşa şi de data aceasta promoţia născuţilor de neam român este superioară proporţiei morţilor de neam român şi în general proporţiei Românilor din Ţară.

Aceasta se datoreşte în parte mişcării mai vioae în sânul populaţiei româneşti, dar în oarecare măsură şi faptului că, stabilirea aparţinerii la un neam se face pe baza declaraţiei libere a cetăţenilor şi se găsesc cetăţeni minoritari care simt româneşte şi se declară români.

Această constatare este valabilă cu deosebire pentru Evreii din Capitală, care mai ales la naştere sunt declaraţi Români".

Din toate acestea reese că datele statistice privitoare la populaţia ţării şi la repartizarea sa după origina etnică, sunt falsificate!

R. SEIŞANU

Lumea străbate ceasuri de îngrijorare

„O Franţă liberă şi puternică se face şi mai mult respectată şi de temut" — spune d. Chautemps

Paris, 19 Rador).—In cursul dineului oferit, aseară, de Uniunea societăţilor mutuale ale foştilor luptători şi ale victimelor războiului, cu prilejul înregistrării celui de al doilea miliard la activul Casei autonome a foştilor luptători, d. Chautemps, preşedintele consiliului de miniştri, a ţinut o cuvântare aducând omagii virtuţilor foştilor luptători şi sentimentului lor de solidaritate.

„Avem dreptul, a spus primul ministru, să ne exprimăm convingeri deosebite. Dar, deasupra tuturora apare icoana sfântă a patriei. Suntem într'o clipă în care lumea întreagă străbate ceasuri de îngrijorare. Este cinstea voastră, ca în clipele în care instituţiile de pace pe care conştiinţa naţională n'a încetat să le apere, sunt aiurea batjocorite sau osândite, este cinstea voastră şi a noastră de a le rămâne credincioşi, de a afirma voinţa noastră de pace şi de a întinde mereu o mână leală popoarelor care doresc împreună cu noi să apere pacea".

Primul ministru a subliniat apoi că „a arăta lumii o Franţă liberă şi puternică, lucrând în linişte şi pace socială, înseamnă să te faci şi mai mult respectat şi, la nevoie, şi mai mult temut".

D. Chautemps a făgăduit că ministrul finanţelor va examina, de îndată ce va fi cu putinţă, desfiinţarea reţinerii de 10 la sută asupra rentelor foştilor luptători.

D. PAUL BONCOUR DESPRE „PROBLEMA PĂCII"

Paris, 19 (Rador).— *D. Paul Boncour, fost preşedinte al consiliului, a vorbit astăzi la Tarbes, în faţa membrilor organizaţiilor pacifiste locale, despre problema păcii.*

„Fără o organizare a păcii şi fără securitate colectivă, a spus între altele fostul preşedinte al consiliului, pacea atât de ameninţată astăzi nu va putea desigur să fie salvată. Jocul alianţelor, al convorbirilor în doi, la care revine diplomaţia europeană în realitate, sub masca unor amabilităţi platonice între popoare, jocul acesta nu poate să salveze pacea în actuala stare a Europei".

Subliniind că statele care urmăresc ţeluri imperialiste incompatibile cu pacea lumii trebuie să ştie că în caz de agresiune vor găsi în faţa lor coaliţia forţelor păcii, d. Paul Boncour a încheiat astfel:

„Să-şi bage bine în cap pacifiştii că pacea nu trebuie să fie „frumoasă", ci trebuie să fie apărată; că securitatea colectivă comportă riscuri şi datorii şi că trebuie să ştii a le înfrunta pe cele dintâi şi a le asuma pe cele din urmă".

Austria şi Ungaria, sfătuite de Italia să se retragă din Societatea Naţiunilor

In Ianuarie se va ţine o conferinţă la Budapesta, presidată de contele Ciano

Viena, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

In cercurile politice austriace se aşteaptă că chestiunea raporturilor Austriei şi Ungariei cu Societatea Naţiunilor să fie ridicată la Budapesta de contele Ciano, ministrul afacerilor străine al Italiei, în cursul conferinţei tripartite convocate la Budapesta la 11 Ianuarie, în conformitate cu prevederile protocoalelor romane.

Nu există nici o îndoială asupra faptului că Italia caută să atragă pe calea sa pe cei doi parteneri, cari au mai luat partea ei în chestiunea sancţiunilor. Este însă o mare distanţă dela o abţinere dela acţiune, de la un refuz de a asubscrie, la o demisie.

Poziţia de drept se prezintă astfel: nu numai că Austria şi Ungaria nu au fost consultate în prealabil de Italia înainte ca aceasta să părăsească instituţia din Geneva, dar se pare că guvernul austriac a fost informat de eveniment abia cu câteva ore înainte ca el să se producă.

Austria este deci întemeiată să ia hotărîrea sa fără a se consulta cu Italia. Cercurile bine informate afirmă că Austria nu se gândeşte de fel să părăsească Societatea Naţiunilor.

Intr'adevăr nu trebuie pierdut din vedere că atât pentru Ungaria cât şi pentru Austria gestul Italiei se înscrie în bilanţul politic la capitolul pierderi. Ungaria pierde la Societatea Naţiunilor un susţinător puternic al revendicărilor sale revizioniste şi independenţa Austriei pierde garanţia Italiei, ca membră a Societăţii Naţiunilor

De sigur Italia continuă a fi legată de independenţa Austriei prin protocoalele dela Roma. In asemenea chestiuni nu sunt însă niciodată prea multe garanţii, şi două valorează mai mult ca una. Mai mult ca oricând Austria nu poate să se desintereseze de garanţiile materiale pe cari le obţine prin relaţiile sale cu Franţa şi Marea Britanie, relaţii, cari nu ar avea decât să sufere de pe urma unei eventuale a Austriei dela Geneva.

Austria nu are nici un motiv să creadă că rămânând la Geneva îşi micşorează contribuţia ei la axa Roma-Berlin. Politica „axială" a Germaniei nu o face de fel să piardă din vedere menţinerea şi desvoltarea contactelor cu Anglia şi Franţa, după cum o dovedesc călătoria la Berlin a lordului Halifax, scurta întrevedere Delbos-von Neurath la Berlin, şi călătoria d-lui Flandin în capitala Reichului.

Menţinerea şi desvoltarea protocoalelor romane este o chestiune care priveşte conferinţa tripartită dela Budapesta. Menţinerea şi desvoltarea relaţiilor cu Londra şi Parisul este o altă chestiune, de care Austria are tot atât de puţine motive să se desintereseze cât şi Reichul.

Se poate deci afirma, făcându-se bilanţul nu numai al dispoziţiilor conducătorilor austriaci ci şi aspectul actual al situaţiei europene că Italia nu are nici o şansă, cu prilejul conferinţei dela Budapesta, să convingă Austria să părăsească Societatea Naţiunilor.

Turburările din Palestina continuă

Ierusalim, 19 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

O ceată de 30 arabi a pătruns în postul de poliţie din satul Tayba, cerând să i se predea un agent de poliţie arab creştin. Agentul a fost imediat ucis.

Teroriştii arabi au dezarmat pe toţi poliţiştii, ameninţându-i cu moartea în cazul când nu se alătură mişcării teroriste.

Conducta de petrol din valea Iordanului a fost incendiată, iar liniile telefonice dintre Ierusalim şi Hebron au fost tăiate.

MOARTEA AMBASADORULUI STATELOR-UNITE LA LONDRA

New-York, 19 (Rador). — *Ambasadorul Statelor Unite la Londra, Robert Bingham, a încetat din viaţă, aseară, la spitalul Hopkins din Baltimore, în urma unei operaţii.*

Ambasadorul Bingman se afla în Statele Unite dela 25 Noembrie în concediu de boală. Ei suferea de o boală intestinală de natură nedeterminată.

Ambasadorul Bingham, care a fost proprietarul a două ziare şi primar al oraşului Louisville, era unul din prietenii personali ai preşedintelui Roosevelt şi a fost numit ambasador la Londra la sfârşitul anului 1933.

Marea Britanie se mişcă, în China...

După recentul atac al japonezilor împotriva membrilor ambasadei Statelor Unite, — pe cari i-au torpilat din aer şi de pe apă, — se vorbeşte insistent de o eventuală intervenţie anglo-americană, în războiul chino-japonez. Iată un detaşament englez de întărire, venind din Hong-Kong spre Şangai.

Cronica muzicală şi dramatică pariziană

de CHARLES PONS

Micii cântăreţi din Viena. — Centenarul lui Waldteufel, regele valsului francez şi la Comedia franceză: Marşul nupţial de Henry Bataille

Paris, Decembrie

Se poate spune că micii cântăreţi din Viena au încheiat seria diverselor manifestaţii artistice organizate de mai toate puterile străine ca Germania, Marea Britanie, Belgia, România, Spania, Suedia, Italia şi Rusia, la expoziţia internaţională din 1937.

Ascultând pe cei „24 de mici cântăreţi„ cari compun acest cor aproape copilăresc se înţelege că pentru aceştia, cântecul nu e o muncă, nici un joc ci o adevărată plăcere şi o bucurie, care vor deveni o pasiune.

Programul care ne-a fost oferit era împărţit în 3 părţi distincte: prima nu cuprindea decât o muzică pură, luată din repertoriul lui Mozart, Palestrina şi Vittorio. A doua consta dintr'o mică operă într'un act de Weber, jucată în costume adică o partiţie plină de arii încântătoare. A treia parte, mai ales, a arătat ce pot fi, într'adevăr, aceşi mici vienezi. Şi nu mă tem să spun că s'au dovedit sublimi şi străluciţi într'o bucată de Schuman. „Zigenerlegen", trei bucăţi de Brahms „So will ich frisch", „Wiegenlied", şi „Der Schmied" şi însfârşit, 3 cântece populare şi „Berceuse" de Mozart.

O mică umbră doar a întunecat acest tablou încântător: o suită de valsuri vieneze, care se cântă mai adesea de orchestre, care îi redau toată căldura şi ritmul şi care au pierdut din valoarea lor prin aranjamentul vocal, acompaniat de un singur pian, ceeace-i accentua şi mai mult sărăcia.

In ciuda acestei regretabile imperfecţiuni, se cuvine să lăudăm la aceşti mici cântăreţi, conduşi de un şef plin de merit, d. Haymo Taüber, ceeace poate fi considerat ca dovada unei voinţi îndărătnice şi răb-

(Continuare în pag. 2-a)